

Fra: Lars Klüver [<mailto:LK@Tekno.dk>]

Sendt: 6. april 2021 11:19

Til:

Emne: Kommentar vedr. Innovationsfondens tilskudsmodel

Til Folketingets Uddannelses- og Forskningsudvalg
Forskningsordførerne

Ministeren for uddannelse og forskning har 15. marts 2021 besvaret udvalgets Spørgsmål 1 til L 177 vedrørende Innovationsfondens tilskudsmodel. Vi vil her kommentere svaret i håb om, at problemet med tilskudsmodellen kan blive løst, så dansk innovation kan gøre brug af den store uudnyttede viden, erfaring og praktiske kapacitet, der ligger i civilsamfundets organisationer.

Indledningsvist er det opløftende at læse, at ministeren er enig i, at civilsamfundets organisationer potentielt kan være partnere i projekter, der understøtter formålene om at finde løsninger på politisk prioriterede samfundsudfordringer.

Den logiske konsekvens heraf må så være at sikre, at sådanne organisationer rent faktisk også kan deltage i det nødvendige omfang. Det kan sagtens lade sig gøre.

”De minimis-ordningen”, som Innovationsfonden har henvist til i svaret, havde vi ikke nævnt i vores tidligere henvendelse. Det skyldes, at den desværre ikke er den rette ramme. Ordningens loft på 1,5 mio.kr. over tre år sætter en grænse for det kumulerede beløb for al støtte under de minimis-ordningen, hvilket ofte handler om flere mindre beløb. Modtager en organisation f.eks. 75.000 kr i støtte fra Eurocenter til dækning af op til 50% af omkostningerne ved at skrive en EU-ansøgning, fratrækkes dette beløb fra loftet. Realiteten er derfor, at ”friværdien” op til loftet ofte er for lille til, at organisationen kan indgå i et F&I-projekt med den nødvendige kapacitet.

Dertil kommer, at kumuleringen over en treårig periode gør det svært for en organisation at takke ja til en projektdeltagelse, der ville udnytte loftet fuldt ud, da det jo ville betyde, at organisationen de næste tre år måtte afstå fra andre offentlige tilskud. For meget små indsatser i et projekt er de minimis en mulig løsning, men ikke for aktiv deltagelse i F&I-aktiviteterne.

Innovationsfondens svar om de minimis-ordningen drejer desværre fokus væk fra det væsentligste: Når disse organisationer i forhold til [EU's statsstøtteregler for forskning](#) pkt. 19a-2 og 19b udfører aktiviteter, der er omfattet af [gruppefritagelsesordningen](#) på samme måde som universiteterne, hvad er så det saglige argument for ikke at behandle dem akkurat ligesom universiteterne?

I forlængelse heraf – hvad er det saglige argument overfor de af organisationerne, der allerede har mere end 80% forskningsaktivitet, jvnf. pkt. 20 i statsstøttereglerne, for ikke at gruppere dem i samme støtte-kategori som universiteterne?

At Finansministeriets budgetvejledning fastlægger, at visse statslige institutioner skal modtage 44% tilskud til fællesudgifter (overhead), udgør ingen hindring for, at Innovationsfonden må yde et tilsvarende tilskud til andre ligestillede organisationer, der kan yde et supplerende og nødvendigt bidrag til dansk F&I. Budgetvejledningen kan således ikke anvendes som saglig begrundelse for ikke at ligebehandle.

Der tilbagesår derfor desværre kun den mulighed, at det handler om Innovationsfondens vilje til at ligebehandle. Vilje er netop det, kravet om ligebehandling i forvaltningen er til for at bekæmpe. Forvaltningen må ikke ”ville” behandle forskelligt. Den må ikke engang ”komme til” at behandle forskelligt.

Innovationsfondens politik medfører, at det økonomisk ikke er muligt for civilsamfundsorganisationerne at bidrage mærkbart til dansk F&I. Omvendt ville en ligebehandling ikke være mærkbar i Innovationsfondens økonomi. Dels er forskellen på 90% tilskud og 125% tilskud (90% af 144%) trods alt til at overskue. Dels vil det medføre et mindre træk på de minimis-tilskud. Dels vil civilsamfundets bidrag ikke kun være en forøgelse af projekternes budget – i mange tilfælde vil projektopgaver blot omfordeles til civilsamfundspartneren, fordi de udføres bedst der. Dels vil civilsamfundets deltagelse føre til bedre resultater, hvilket i sig selv er en rimelig begrundelse for en eventuel budgetforøgelse i et projekt. Og endelig kan man håbe, at disse organisationer selv vil indsende ansøgninger i konkurrence, og i det tilfælde er der ingen udgiftsforøgelse – blot muligheden for, at en bedre ansøgning vinder.

Vi håber meget, at Innovationsfonden vil se vores henvendelse som en mulighed for at justere praksis til gavn for dansk forskning og innovation. Innovationsfonden har fået flere opgaver på mange flere felter end da fonden blev oprettet. Fonden er nu helt dominerende og dermed er deres tilskudsmodel afgørende for, hvem der kan bringe praksisnær viden, samfundsrelevans, inddragelse, ansvarlighed, etik og også markedsrelevans ind i dansk F&I. Den type organisationer, vi som underskrivere repræsenterer, har meget at byde på, som kun kan løfte kvaliteten i fondens projekter. Der burde derfor være en stærk alliance mellem Innovationsfonden og civilsamfundets institutioner.

Til orientering har Danmarks Naturfredningsforening og Rådet for Digital Sikkerhed tilsluttet sig denne og den tidligere henvendelse.

Med venlig hilsen

Poul Erik Lauridsen, direktør i Gate21
Claus Ekman, direktør i Rådet for Grøn Omstilling
Christian Ibsen, direktør i CONCITO
Lars Midtiby, direktør i Danmarks Naturfredningsforening
Anna Damholt, Sekretariatschef i Rådet for Digital Sikkerhed
Lars Klüver, direktør i Fonden Teknologirådet

Lars Klüver
Direktør / Director

Fonden TEKNOLOGIRÅDET

Danish Board of Technology

+45 40 11 01 82 | Tekno.dk |